

a se non pōt: vt se solā videat. **S**obefecerunt em̄ mirabiliter glutino amoris: et hec est eius immundicia: qm̄ dū se solē nititur cogitare. h̄ se putat esse sine quo se non pōt cogitare. **S**um igit̄ ei p̄cipit vt seip̄am cognoscat: non se tāq̄ sibi detractā sit querat: sed id qd̄ sibi addidit detrahat. **I**nterior est em̄ ip̄a: non solū q̄ ista sensibilia que manifeste foris sunt: sed etiaz q̄ imagines eoz̄ q̄ in parte quadā sunt aīe: quā habent et bestie: q̄uis intelligentia careant q̄ mētis est pp̄ria. **S**ū ergo sit mens interior q̄dam mō exit a semetip̄a: cū in hec quasi vestigia multaz̄ intentionū exerit amoris affectū. **Q**ue vestigia tanq̄ imprimunt̄ memorie: qm̄ hec que foris sunt corp̄alia sentiunt̄: vt etiam cū absunt ista: presto sint tñ imagines eozum cogitantib⁹. **C**ognoscat igit̄ semetip̄am: nec q̄si absentē se querat: sed intentionem voluntatis qua palia vagabat̄ statuatur in seip̄am: et se cogitet. **I**ta videbit q̄ nunq̄ se nō amauerit: nunq̄ nescierit: **S**ed aliud secū amando cuz eo se confudit et cōcreuit quodam mō: atq̄ ita dū sicut vnum diuersa cōplectitur: vnum putauit esse que diuersa sunt.

Quō mens cognoscat seip̄am. **Cap. IX.**

An itaq̄ velut absentem se querat cernere: s̄ p̄ntez se curet discernere.

Nec se quasi nō nox̄it cognoscat: sed ab eo q̄ alterū nouit dinoscat. **I**pm̄ em̄ quod audit: cognosce. teip̄am: quō agere curabit si nescit: aut qd̄ sit cognosce: aut qd̄ sit teip̄am. **S**i aut̄ vtrūq̄ nouit: nouit seip̄am: qz̄ ita si d̄z menti: cognosce teip̄az: sicut d̄z: cognosce cherubin aut seraphin. **D**e absentibus ei illis credimus: fm̄ qd̄ celestes quedā p̄tates esse p̄dicant̄. **N**ec sicut d̄z: cognosce voluntatē illius hoīs: q̄ nobis nec ad sentiendūz vllō mō: nec ad intelligendū p̄sto est: nisi corp̄alib⁹ signis editis: et hoc ita vt magis credam⁹ q̄ intelligamus: **N**ec ita vt d̄z: hoī: vide faciē tuā: quod nisi in speculo fieri nō pōt. **N**ā et ip̄a n̄a facies absens ab aspectu n̄o est: qz̄ nō ibi est q̄ ille dirigi pōt. **S**ed cū d̄z: mētī: **C**ognosce teip̄am: eo ictu q̄ intelligit qd̄ dictū est: teip̄am: cognoscat seip̄am: nec ob aliud q̄ eo q̄ sibi p̄ns est. **S**i at̄ qd̄ dictū est nō intelligit: nō vtiq̄ facit. h̄ igit̄ ei p̄cipit vt faciat: qd̄ cū ip̄m p̄ceptū intelligit: facit. **N**ō ergo adiūgat aliud ad id qd̄ seip̄am cognoscat: cū audit vt seip̄am cognoscat. **H**er te enim nouit sibi dici: sibi scilicet que est: et viuūt: et intelligit. **S**ed est et cadauer: viuūt et pecus: intelligit autem nec cadauer nec pecus. **S**icut ergo sese esse et viuere scit: quomodo ē et viuūt intelligentia.

Mens nosse se cupiēs nihil eozum de se opinari deat de qd̄ scit eē dubitādū. **Ca. X.**

An ergo: verbi gr̄a: mens aere se putat: aerē intelligere putat. **S**e tñ intelligere scit: aerem aut̄ se esse nō scit: sed putat. **S**e cernat qd̄ putat: cernat qd̄ scit: hoc ei remaneat. **N**ō ne illi quidē dubita uerunt: q̄ aliud atq̄ aliud corp⁹ esse mentem putauerūt. **N**ec em̄ oīs mens aerem se eē existimat: s̄ alie ignē: alie cerebrū: alieq̄ aliud corp⁹: et aliud alie: sic supra cōmemorauit: oēs tñ se intelligere nouerunt et esse et viuere. **S**ed i telligere ad id qd̄ intelligunt referunt: eē aut̄ et viuere ad seip̄as. **E**t nulli est dubiū: nec quē q̄ viuere q̄ non sit. **E**rgo p̄sequenter et eē et viuere id qd̄ intelligit: non sicuti est cadauer qd̄ nō viuūt: nec sicuti viuūt aīa q̄ nō intelligit: sed pp̄rio quodā eodēq̄ p̄stantiore mō. **I**te velle se sciunt: nec hoc posse quēq̄ qui non sit et q̄ non viuūt pariter sciunt. **I**teq̄ ip̄am voluntatem referunt ad aliquid qd̄ ea voluntate uolunt. **R**eminisse etiā se sciunt: simulq̄ sciunt quod nemo meminisset nisi esset ac uiueret. **S**ed et ip̄am memoriam referimus ad aliqd̄ quod ea meminimus. **D**uobus igitur horum trium memoria et intelligentia multarū reruz̄ noticia atq̄ scientia p̄tinentur. **V**oluntas at̄ adest: per quā fruamur eis vel vtamur. **F**ruimur enim cognitīs: in quibus uolūtas ip̄is p̄pter seip̄a delectata conquefcit: vtimur uero eis que ad illud referimus quo fruendum est. **N**ec est alia uita hominū uitiōsa atq̄ culpabilis: q̄ male vtens et male fruens. **D**e qua re si est nunc disserēdi locus. **S**ed quoniam de natura mentis agitur: remoueamus a consideratione nostra oēs noticias que capiūtur extrinsecus per sensus corporis: et ea q̄ possum⁹ oēs mentes de seip̄is nosse: certasq̄ esse diligentius attendamus. **U**trum enim aeris sit uis uiuendi: reminiscendi: intelligēdi: uolēdi cogitandi: sciendi: iudicandi. **A**n igitur: an cerebri: an sanguinis: an athomozuz: an preter uisitata quattuor: elementa: quinti nescio cui⁹ corporis: an ip̄ius carnis nostre compago: uel temperamentum hec efficere valeat: dubita uerunt hoies: et alius hoc: alius aliud affirmare conatus est. **U**iuere se tñ et meminisse: et intelligere: et uelle: et cogitare: et scire: et iudicare quis dubitet. **Q**uī quidem etiam si dubitat uuit: si dubitat unde dubitet meminir: si dubitat dubitare se intelligit: si dubitat certus esse uult: si dubitat cogitat: si dubitat scit se nescire: si dubitat iudicat non se temere consentire oportere. **Q**uisquis igitur alium de dubitat